Čtvrtek 29. dubna 2021

P9_TA(2021)0146

Digitální zelený certifikát – státní příslušníci třetích zemí

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 29. dubna 2021 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení během pandemie COVID-19 státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm na území členských států (digitální zelený certifikát) (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD)) ([1])

(Řádný legislativní postup: první čtení)

[Pozměňovací návrh 1, pokud není uvedeno jinak]

(2021/C 506/41)

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY EVROPSKÉHO PARLAMENTU (*)

k návrhu Komise

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/…

o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení během pandemie COVID-19 státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm na území členských států (*certifikát EU COVID-19*)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle schengenského acquis se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným bydlištěm v Unii a státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně vstoupili na území některého členského státu, mohou po dobu 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů volně pohybovat na území všech ostatních členských států.

(2) Dne 30. ledna 2020 vyhlásil generální ředitel Světové zdravotnické organizace (WHO) ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu z důvodu globální nákazy koronavirem 2 způsobujícím těžký akutní respirační syndrom (*SARS-CoV-2*), který způsobuje onemocnění koronavirem 2019 (COVID-19). Dne 11. března 2020 dospěla WHO k závěru, že onemocnění COVID-19 lze označit za pandemii.

(3) S cílem omezit šíření viru přijaly členské státy různá opatření, z nichž některá měla dopad na cesty do členských států i pohyb po jejich území, například omezení vstupu nebo požadavky na to, aby přeshraniční cestující podstoupili karanténu. ***Tato omezení mají negativní dopad na občany a podniky, zejména na přeshraniční pracovníky a osoby dojíždějící za prací nebo sezónní pracovníky.***

(4) Dne 13. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1475 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 ([1]).

([1]) Věc byla vrácena příslušnému výboru pro účely interinstitucionálních jednání podle čl. 59 odst. 4 čtvrtého pododstavce.

(*) Pozměňovací návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ▌.

([1]) Úř. věst. L 337, 14.10.2020, s. 3.

Čtvrtek 29. dubna 2021

(5) Dne 30. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1632 ([2]) o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru, v němž doporučila členským státům, které jsou schengenským *acquis* vázány, aby uplatňovaly zásady, společná kritéria, společné prahové hodnoty a společný rámec opatření stanovené v doporučení Rady (EU) 2020/1475.

(6) Mnoho členských států již zahájilo nebo plánuje zahájit iniciativy na vydávání certifikátů o očkování. Aby se však účinně uplatnily při přeshraničním pohybu v rámci Unie, musí být tyto certifikáty ***o očkování*** plně interoperabilní, ***kompatibilní***, zabezpečené a ověřitelné. Je nezbytné, aby se členské státy společně dohodly na obsahu, formátu, technických normách ***a úrovni ochrany*** těchto certifikátů a zásadách jejich používání.

(7) Již nyní některé členské státy osvobozují očkované osoby od určitých ▌ omezení ***volného pohybu v rámci Unie***. ▌ Členské státy ***by měly uznat*** potvrzení o očkování, aby mohly zrušit omezení ***volného pohybu*** zavedená v souladu s právem Unie s cílem omezit šíření onemocnění COVID-19, např. požadavky podstoupit karanténu, domácí izolaci či test na infekci SARS-CoV-2, ***a*** měly by být povinny uznat za týchž podmínek platné certifikáty o očkování vydané jinými členskými státy v souladu s ***tímto*** nařízením ▌. Uznání by mělo probíhat za týchž podmínek, což znamená například, že považuje-li členský stát za dostačující ***podání*** jediné dávky očkovací látky, měl by je považovat za ***dostačující*** i v případě držitelů certifikátu o očkování, v němž je zaznamenáno podání jedné dávky téže očkovací látky. Z důvodů veřejného zdraví by se tato povinnost měla týkat pouze osob, kterým byly podány očkovací látky proti onemocnění COVID-19 s registrací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ▌ ***nebo očkovací látky, které byly zařazeny na seznam WHO k nouzovému použití***. ▌ Nařízení (EU) 2021/xxxx ze dne xx xx 2021 stanoví rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19 za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19. Vztahuje se na občany Unie a státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie.

(8) V souladu s články 19, 20 a 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody se mohou státní příslušníci třetích zemí, na něž se vztahují tato ustanovení, volně pohybovat na území ostatních členských států.

(9) ***Aniž jsou dotčena společná opatření týkající se překračování vnitřních hranic osobami, stanovená v schengenském acquis, zejména v nařízení (EU) 2016/399, a za účelem usnadnit*** státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají právo pohybovat se na území členských států, uplatňování tohoto jejich práva, by se měl rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19 stanovený nařízením (EU) 2021/xxxx vztahovat rovněž na státní příslušníky třetích zemí, na něž se uvedené nařízení dosud nevztahuje, a to za předpokladu, že mají na území některého z členských států oprávněný pobyt nebo bydliště a mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.

(10) Aby se certifikáty účinně uplatnily při přeshraničních cestách, musí být plně interoperabilní. ***Všechny dopravní uzly Unie, jako jsou letiště, přístavy a železniční nebo autobusová nádraží, kde se tyto certifikáty EU COVID-19 ověřují, by k jejich ověřování měly používat standardizovaná společná kritéria a postupy, a to na základě pokynů, které vypracuje Komise.***

(11) ***Cílem*** tohoto nařízení ***je usnadnit uplatňování zásad proporcionality a zákazu diskriminace, pokud jde o možné omezení volného pohybu a dalších základních práv v důsledku pandemie, a zároveň usilovat o vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví, přičemž*** by nemělo být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání omezení volného pohybu nebo jiných základních práv, která byla zavedena v reakci na pandemii. Případnou potřebou ověření certifikátů stanovených nařízením (EU) 2021/xxx navíc nelze nijak odůvodnit dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Kontroly na vnitřních hranicích by měly zůstat krajním opatřením, jež podléhá zvláštním pravidlům stanoveným v nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex) ([3]).

([2]) Doporučení Rady (EU) 2020/1632 ze dne 30. října 2020 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru (Úř. věst. L 366, 4.11.2020, s. 25).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanovuje kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

(12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské acquis, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([4]). Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Ačkoli toto nařízení není pro Irsko použitelné, v zájmu usnadnění cestování v Unii by Irsko rovněž mohlo státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným bydlištěm nebo oprávněným pobytem na jeho území vydávat certifikáty splňující stejné požadavky, jaké se vztahují na ▌certifikát ***EU COVID-19***, a členské státy by je mohly uznávat. Stejně tak by Irsko mohlo uznávat certifikáty vydané členskými státy státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají na jejich území oprávněné bydliště nebo oprávněný pobyt.

(14) Pokud jde o Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské acquis nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.

(15) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského acquis ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([5]).

(16) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského acquis ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([6]).

(17) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského acquis ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([7]).

(18) V souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([8]) byli konzultováni evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, kteří vydali své stanovisko dne […],

---

([4]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

([5]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

([6]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

([7]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

Čtvrtek 29. dubna 2021

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Členské státy použijí pravidla stanovená v nařízení (EU) 2021/XXXX [nařízení o ▌certifikátu ***EU COVID-19***] na ty státní příslušníky třetích zemí, kteří nespadají do působnosti uvedeného nařízení, ale kteří mají na jejich území oprávněné bydliště nebo pobyt a mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* ***a použije se od*** téhož dne.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne …,

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*